

Apelācija, ko 2005. gada 27. jūnijā iesniedza *Giorgio Lebedef*, par Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) spriedumu lietā 191/02 *Giorgio Lebedef*/Eiropas Kopienu Komisija

(Lieta C-268/05 P)

(2005/C 243/07)

(tiesvedības valoda — franču)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 27. jūnijā izskatīšanai ir iesniegta Džordžo Ļebedeva [*Giorgio Lebedef*], ko pārstāv G. Buno [*G. Bouneou*] un F. Frabeti [*F. Frabetti*], advokāti, apelācijas sūdzība par Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) spriedumu lietā T-191/02 *G. Lebedef*/Eiropas Kopienu Komisija.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi Tiesai ir šādi:

Atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2005. gada 12. aprīļa spriedumu lietā T-191/02 Džordžo Ļebedevs, Eiropas Kopienu Komisijas ierēdnis, ar dzīvesvietu Zēnigerbergā (Luksemburgā), ko pārstāv G. Buno un F. Frabeti, advokāti, kas norādījuši adresi Luksemburgā, prasītājs apelācijas lietā, pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko pārstāv J. Kurals [*J. Currall*], pārstāvis, kas norādīja adresi Luksemburgā, atbildētājs — par prasību atcelt Komisijas 2001. gada 5. decembra lēmumu, ar ko tā atcēla 1974. gada 20. septembra pamanolīgumu, pieņēma jaunus darbības noteikumus attiecībā uz apspliedes līmeņiem, instanci un procedūrām, ko 2000. gada 19. janvārī apstiprināja arodbiedrību un profesionālo organizāciju vairākums un Komisijas administrācija, 2001. gada 4. aprīļa vienošanos jautājumā par personāla pārstāvju rīcībā esošiem līdzekļiem, apstiprināja noteikumus par streiku, kuri ietverti 1974. gada 20. septembra pamatnolīguma I pielikumā, uzaicināja Komisijas viceprezidentu N. Kinoku [*N. Kinnock*] apspriest ar Arodbiedrību un profesionālām organizācijām un aicināt kolēģiju pirms 2002. gada marta beigām pieņemt jaunu pamatnolīgumu un iekļaut civildienesta noteikumu grozījumus, kuri veicinātu apspliedes ar arodbiedrību un profesionālām organizācijām, grozījumus, kas paredz iespēju pieņemt vēlēšanu noteikumus, iestādes personālam par tiem nobalsojot, un, nepieciešamības gadījumā, par lūgumu atcelt N. Kinoka 2001. gada 22. novembra vēstuli, kas ir adresēta katras arodbiedrības prezidentam, lai paziņotu tiem viņa lēmumu lūgt Komisiju ar 2001. gada 5. decembri atcelt iepriekš minēto 1974. gada 20. septembra pamatnolīgumu un pieņemt vairākus iepriekš minētos punktus, ka arī par lūgumu atcelt E. Halskova [*E. Halskov*] 2001. gada 6. decembra lēmumu, ar kuru ir atteikts prasītājam piešķirt komandējumu, lai piedalītos 2001. gada 7. decembra apspliedē par “civildienesta noteikumu grozījumu projektu vispārējo paketi”.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas prasības par apstrīdētā sprieduma atcelšanu atbalstam apelācijas prasības iesniedzējs apstrīd sprieduma 4. daļas 96. līdz 103. punktu. Jo īpaši “...2001. gada 5. decembra lēmuma atcelšanas pieļaujamību, jo ar to tiek pieņemti rīcības noteikumi un ciktāl ar to apelācijas prasības iesniedzējam tiek liegts izmantot savas tiesības saskaņā ar 2001. gada 4. aprīļa vienošanos”.

Tā kā rīcības noteikumi, ciktāl tie liedz apelācijas prasības iesniedzējam piedalīties apspliedē procesā, pārstāvot arodbiedrību, ietekme viņa situāciju, atņemot viņa individuālās tiesības, kas izriet no viņa arodbiedrības pārstāvja statusa apspliedē procedūrā (skat. šajā sakarā 1989. gada 11. maija spriedumu apvienotajās lietās 193/87 un 194/87 *Maurissen and Union Syndicale*/Revīzijas palāta, *Recueil* 1989. g., 1045. lpp., un 1998. gada 15. jūlija spriedumu lietā T-42/97 *Lebedef*/Komisija, *Recueil* CD 1998. g., I-A-371 un II-1071. lpp., 18. līdz 21. punkts). Līdz ar to rīcības noteikumi negatīvi ietekmē apelācijas prasības iesniedzēju un tam ir iemesls šos noteikumus apstrīdēt ar mērķi tos atcelt.

Šo secinājumu neietekmē pastāvīgā judikatūra, ko nosaka 1994. gada 22. jūnija spriedums apvienotajās lietās T-97/92 un T-111/92 *Rijnoudt* un *Hocken*/Komisija, *Recueil* CD 1994. g., I-A159. un II-511. lpp., 82. un 86. punkts, un 1994. gada 15. jūlija spriedums apvienotajās lietās T-576/93 līdz T-582/93 *Browet* un citi/Komisija, *Recueil* CD I-A-191. un II-619. lpp., 44. punkts. Attiecīgās situācijas lietās, kuras pasludināti šie spriedumi, atšķiras no izskatāmās lietas apstākļiem, jo šajā gadījumā apelācijas prasības iesniedzēja tiesības izriet tieši no noteikumiem par līdzekļiem un, kaut arī tās piešķirtas, lai veicinātu prasītāja arodbiedrības dalību apspliedē, uz tiem attiecas Civildienesta noteikumu procedūras, jo tās tieši ietekmē viņa paša tiesisko stāvokli.

Pirmās instances tiesa apstrīdētajā spriedumā attiecībā uz pieļaujamību ir atzinusi, ka A&D (apelācijas prasības iesniedzēja arodbiedrība) nav pārstāvis. Prasītājs šo secinājumu apstrīd, jo rīcības noteikumos nav objektīvi pārbaudīts, vai arodbiedrības un profesionālās organizācijas ir pārstāvji, un šā jautājuma salīdzinošajā izvērtējuma ir acīmredzama kļūda. Turklāt ir pārkāpti vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principi, tiesības uz aizstāvību, pienākums sniegt pamatojumu, patvaļas aizliegums un Civildienesta noteikumu 24.a pants.